

опанування іноземної мови за гострого дефіциту навчального часу марно. Тому треба підібрати короткий підручник практичної граматики мови. Виділення й засвоєння основних граматичних положень скорочує обсяг матеріалу для вивчення, а їх регулярне повторення забезпечує можливість усвідомленої оперативної правильної побудови фраз і речень, успішної мовної діяльності.

Одним з найважливіших напрямків самостійної роботи з вивчення іноземної мови — опанування аудіювання — це досить важкий вид мовної діяльності, оскільки він пов'язаний з потребою формування нового іншомовного каналу сприйняття мовлення.

Важливо зрозуміти виняткове значення систематичного слухання іншомовних текстів під час опанування мови в цілому. При цьому не тільки тренується слух, але й запам'ятовуються звукові образи слів, без чого не можливе їх розуміння і відтворення.

Тренування студентів у слуханні іншомовного мовлення має бути наріжним каменем у навчанні усного іноземного мовлення.

*М. М. Кругла, асист.,
кафедра обліку, аналізу та аудиту в АПК*

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ЙОГО ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ

Професійну компетентність потенційного працівника слід розглядати як свідоме використання набутих знань у практичній діяльності. Її складовими вважається теоретична підготовка, вміння використовувати теоретичні знання в практичній діяльності, комунікативні уміння, особистісні характеристики, і, що є особливо важливим для управлінців, здатність об'єктивно оцінювати ситуацію, контролювати її та приймати самостійні управлінські рішення в умовах динамічного середовища, тобто аналітично-організаційні здібності.

Фахівець з обліку та аудиту повинен вміти здійснювати облікові операції за фінансовим, управлінським, податковим напрямками, забезпечувати ефективність її проходження та використання в системі підприємства, зовнішніми споживачами, оптимізувати витрати підприємства на її отримання.

Індивідуальна робота студента дозволяє сформувати активну життєву позицію щодо професійної діяльності, самоосвіти, самовдосконалення. Мета індивідуальної роботи — привчити студента самостійно добувати, аналізувати та переосмислювати потрібну інформацію. В результаті такої роботи молода людина набуває уміння систематизувати, планувати, контролювати і регулювати свою діяльність не під постійним контролем викладача, а лише при його підтримці. Цими навичками людина користуватиметься все життя, адже постійна потреба в навчанні існує і у практикуючого бухгалтера чи економіста. Вона зумовлена недосконалістю і змінами в інструктивних та нормативно-правових актах, що регулюють та впливають на діяльність підприємств, постійними змінами внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства. За таких динамічних умов базове фахове навчання не може бути достатнім для здійснення кар'єри протягом всього життя. Чим раніше це зрозуміє студент, тим вищою буде мотивація його самостійної пізнавальної діяльності.

Часто представлені студенту індивідуальні та самостійні завдання не тільки не спонукають його до пізнавальної роботи, а й натикаються на внутрішній опір у свідомості студента, небажання «глибоко» навчатись. Нерідко студентська індивідуальна робота зводиться до отримання позитивної оцінки за формально виконане завдання, минаючи етап заглиблення в його суть, етап консультацій з викладачем щодо обґрунтованості заходів вирішення завдання.

Прикро, що така позиція притаманна студентам різних курсів, у тому числі й випускникам. Адже, випускаючими кафедрами розроблені завдання, які враховують специфіку подальшої практичної роботи за спеціальністю. Зацікавленість студента в правильному вирішенні завдання, занурення в тонкощі і особливості фахових дисциплін, використання можливості безпосереднього постійного консультування з викладачем щодо шляхів її вирішення — запорука формування його професійних вмінь.

Індивідуалізація навчання студентів, певним чином, згладжує проблему організації практичної підготовки спеціалістів з обліку та аудиту. Як відомо, підприємства і організації (особливо комерційні) не зацікавлені в масовому допуску практикантів до реальної облікової роботи, нерідко цей допуск обмежується публічною інформацією. Гармонійна робота викладача та студента дозволяє заповнити прогалини у визначеній площині питань та

сприяє підвищенню якості контролю з боку викладача в зв'язку з постійною співпрацею зі студентом.

Таким чином, сьогоденні умови навчання, які поєднують на-полегливість та добросовісність при роботі в аудиторії, самостійно та індивідуально, підкріплені усвідомленими мотиваційними чинниками, дозволяють студенту власними зусиллями сформува-ти рівень досягнутої професійної кваліфікованості на момент отримання ним диплому.

*В. І. Круковський, канд. філол. наук, доц.,
кафедра іноземних мов ф-ту МЕІМ*

МОДУЛЬНА СИСТЕМА ЯК МАКСИМАЛЬНА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Модульна система навчання має тенденцію до все ширшого використання в нашій країні. Модульне навчання ґрунтується на головному понятті поетапного формування розумових дій — орієнтації в навколишній діяльності. Ідея активності учня, чіткість і певна логіка його дій на основі самоконтролю — ось його характерні риси.

Слід звернути увагу [2, 3] на такі особливості модульного на-вчання: 1) розподіл спеціалізації на завершені частини (модулі), що мають самостійне значення; 2) максимальна індивідуалізація просування в навчанні. Модуль — це частина змісту навчання, його проста, автономна, незалежна стандартизована, концептуаль-на одиниця.

В залежності від призначення модуля виникають інші його формулювання. Так, наприклад, модуль містить навчальну й на-вчально-професійну частини. Перша формує теоретичні знання, друга — професійні навички на основі набутих знань. Співвід-ношення цих двох частин модуля повинно бути оптимальним і, звичайно, ж вимагає високої професійності й педагогічної май-стерності викладача.

З позиції вивчення іноземної мови модуль — частина освіт-ньої програми, що синтезує ключові питання й проблеми суміж-них дисциплін і є однією з форм звітності по завершенні. Мовна реалізація кожного модуля передбачає номінальний і кількісний вибір відповідних синтаксичних структур, лексики, лінгвокрає-знавчих питань.

Модулі першого етапу підбираються таким чином, щоб си-стематизувати й поглибити ті мовні знання, які були отримані в